

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Helyben hához hordva
 és vidékre postán küldve:
 Egész évre . . . 4.—
 Félévre . . . 2.—
 Negyedévre . . . 1.—
 Egyes szám ára . . . 10

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMŰ HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉSI DÍJAK:
 3 hasznos petitor egy-
 szeri hirdetésnél soronként
 6 kr. többszöri hirdetés-
 nél 5 kr. Bélyegdíj 30 kr.
 Nyitlér petitorsa 10 kr.

SZERKEZTŐSÉGI IRODA:

Kanizsai utca hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intésező.

✂ Kéziratok vissza nemadtnak. ✂

FELELŐS SZERKESZTŐK:

PATAKY KÁLMÁN és VACHOTT KÁROLY.

Kiadó és laptulajdonos: Kardos G.

KIADÓHIVATAL:

Főutca hová a előfizetők és a lap szét küldésére vonatkozó felszámítások intésezők.

Programmunk!

Általánosán érzett szükségnek teszünk eleget, midőn városunkban lapot alapítunk. Azon okok, melyek egy vidéki lapnak fenállása mellett általában szólnak, ilyenek létezése mellett városunkban még különösen nyomós érvek harcolnak. Városunk ugy forgalmi, mint kulturai tekintetben már magában is elég jelentős központot képez, hogy vidékének ebbeli érkei mellett külön organum harcoljon: de amellett ethnográfai tekintetben oly hely, hol egy feladata magaslatán álló vidéki lap a magyar nemzetiség magyar állameszme érdekében való di missiót teljesít.

Lapunk alapításának indokoltasága mellett tehát felesleges sok szót szaporítanunk. Az alábbiakban főbb vonásokkal, kijelöljük a módokat, melyek szerint feladatunkat megoldhatónak véljük.

1. Vezércikkjeinkben első sorban városunk és vidékünk érkei képezendik megbeszélés tárgyát és őrizkedni fogunk tullepni azon korlátokat, melyek e tekintetben a vidéki sajtónak feladata megszab és általános, országos érdekű dolgokat — melyeket a fővárosi sajtó per longum et latum meghány — e helyen — mint a

vidéki sajtóban szerzeszélyvel látjuk — előhozni nem fogunk, csakis annyiban, a mennyiben a társadalmat egyáltalán, vagy városunk és vidékünk érdekét különösen érintenek.

A jelzett korlátokon belül városunk és vidékünk érkeinek — kulturai szükségletei mellett — különösen gazdasági viszonyait, az itt lelt hiányokat, azok orvoslási módját kísérendjük éber figyelemmel. —

Programmunk a higgadt tárgyilagossá!

Kerülni fogjuk a vidéki sajtó egy részében annyira lábra kapott, bírálat nélkül minden magasztaló panegyricus irányt, hanem a mellet, hogy a társadalom felszégsegeit, a közigazgatási közegek és általában a hatóságok intézkedéseit tárgyalt bírálat alá vesszük, mellőzni fogjuk a vidéki sajtó tekintélyét annyira aláadó mód néküli ócsárlási rendszert, melyben csak személyi tekintet irányadók.

Előttünk az ügy érkeke és nem a személy lesz irányadó!

2. A vidék érkekeinek szemmel tartására gondoskodtunk kellő számu levelezésről
 3. Vidékünk érkei mellett a megye

— Elhagyni Páriszt ez évadban? hisz ez boldonság! — viszonzá a feleség.

Boldonság az, hogy el akarok utazni Párisból július 2-án, — szolt hevesen a férj, — mikor más években rendszerint június 15-én szoktuk Páris elhagyni? Ah! ez mégis erős dolog.
 — Jó, hát utazzál ha tetszik, de én maradok.

— Hogyan, te maradsz? — szolt megütözve a férj. — Hogyan értem ezt, — tevé hozzá nyugtalanul.

— Ugy hogy én nem akarok dideregni valamely vad vidéken, — viszonzá idgeszen a nő.
 — Dideregni! Hallottad ezt Istenem? — mondá a férj éghöz emelt szemekkel.

— Kérlek ne tréfálj vallási dolgokkal, — hangzék szigorú hangon a válasz.
 — Jól van ezizám hát nem tréfálok a vallással! De szólj kicsinyem akarsz-e velem jönni vagy nem a tengeri fürdőbe? kérde határozottan a férj.

— Ugyan hagyj el az ily élményös kedélyeskedést. Hallottad valaha telten hogy kis ezizámunk nevezetlek volna? viszonzá a hölgyeske.

— Nem, s abban igazad is volt, mert már nem igen illenek, míg . . .

— mint arra kiható különös figyelembe fog részesülni.

4. Tárcaarovatunk szórakoztató élénk-ségéről fogunk gondoskodni: mi annyiban módunkban álland, hogy e tekintetben avatott tollu barátokat sikerült lapunk számára megszerezni.
 Munkatársaink sorából kiemelhetjük: Vachott Sándorné ő nagyságát, mint országosan ismert jeles írónét, dr. Bartha Gyulát, E. Hervarics Kálmánt, dr. Józsa Fábiant, K. Hajos Mihályt, Kelcz Gyulát, dr. Király Mórt, Sissovich Károlyt stb. Alvó-Lendván, továbbá a fővárosból több általánosan ismert írókat.

Lapunk megjelenik minden vasárnap, előfizetési ára: egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.

PATAKY KÁLMÁN
 VACHOTT KÁROLY
 felelős szerkesztők.

Alsó-Lendva. 1889. január 12.

Alsó-Lendva és vidéke, mely különösen gazdasági kincsek tekintetében egyikét képezi hazánk leggazdagabb vidékének, évszázadoknál karesztül elfeledett — hogy ne mondjuk — mellőzött gyermeke volt hazájának és megyéjének. Van e megyé-

— Jégyezd meg tehát, hogy én soha sem kényeztettelek, — szolt közbe méltósággal neje.

Azt nem is tevéd helyesen, mert én még nem vagyok oly idős, hogy egy kis kényeztetés rám ne férne, s nagyon jól is esnék.

— Jól esnek? Ah mily utaltos! hangzik a válasz.

— Szerencsére nem mindig gondolkozol így — viszonzá gúnyosan a férj.
 — Folytasd csak! gyönyödjél, tapodd láb-lább érzéseimet.

— Ma rossz kedvedben vagy kedvesem, — viszonzá a férj mindig udvariasan.

— Mit ér az neked, ha a tenger partján lész, én pedig itt maradok, akkor legalább nem háborgat rossz kedved.

— Kedves kis elkényeztetett gyermekem csak fel tévedt annyi józan ész, hogy feynyegetedeset nem veszem komolyan?

— Nem? — viszonzá a kis feleség izgatottan. — No jó, indulj csak pénteken s megfogod látni!

— Kedvesem pénteken el fogunk utazni, — viszonzá komolyan a férj, — a lakást már megrendeltem s 5 énf elfoglaljuk; ha előbb moadt volna, hogy pár napig még Párisban akarsz maradni, talán bele egyeztem volna, de most már késő.

TÁRCZA.

Modern házias élet.

Francia eredeti után.

Kényelmesen berendezett teremben reggel limél ünnek a férj és nő, a férj rózsás kedvben, mosolygó arccsal, neje diszes csipkékkel szegélyezett reggeli pongyolában, s rendkívül unatkozva.

A férj lassanként szüresölgetve kávéját így szolt: Irtam a mamánám, hogy pénteken vagy szombaton elutazunk.

A nő megütözve visszatartja csészéjét, melyet már szájhöz emelni akart. — Mit mondasz?

— Hogy pénteken vagy szombaton elutazunk, — szolt a férj meglepetve, — esodalkozol rajta? hisz már rég el volt határozva.

— Elhatározza? — Mond ingerülten a nő, — még eddig nem is említtetted.

— Persze, hogy el volt határozva, halga tagon bár, mint más években, hiszen soha sem szoktunk a nagy versenyek után nyolcz napnál tovább maradni Párisban. — különösen ily hősegben.

ben akár hány ember, a ki e vidék viszonyait nem csak nem ismeri, de létezéséről is csak annyit tud, hogy valahol itt van a megyében, szüles hazánkban pedig sokkal ismeretesebb a Zahara az ő oazaival, mint e vidék festői völgyeivel.

Pedig vannak e vidéknek kitűnő szántóföldjei, illatos rétyei, dusan termő szőlői, — vannak rengeteg őz erdei, s gazdag legelői.

Termel itt a gazda gabonát, bort, szeszt, stb. Vannak kiváló szarvasmarhái, értékes lovai. Nem egy tengeri hajón emel kedik sugár magas árboz, mely e vidék ken nőt azá. Népe szorgalmas, mint a méhe, becsületes a szó neves értelmében, s mindenek felett magyar minden ízében.

Kérdés tehát, mi az oka annak, hogy e sok kincs, és a vagyonsodást előmozdító eszközök sokasága daczára ismeretlen, elhagyott s szegény e vidék akár csak a felfedezetlen 6-ik világáráz? Semmi más, mint az, hogy el van zárva a világtól, nincsenek közlekedési eszközei, nincs piacza, ahol terményeit értékesíteni tudná.

Ha a világgal érintkezni akar, három órányira éri el a legközelebbi vasuti állomást. Ha terményeit értékesíteni akarja, egy napi járótt kell tennie, míg piacot ér, s ha ide eljutott, a nyereségkészen határt nem ismerő kufárok kényszerhelyzetét felhasználva elől vesztik meg produc-tumait, a mivel fuvarja, fáradsága s időtel-tése is csak részben térül meg.

Ily körülmények között természetes, hogy haladnia, vagyonsodnia nem lehet: — s mindaddig, míg a világgal összeköt-tesítésbe nem jövünk, mind addig, míg közlekedési eszközeink, piacunk nem lesz-maradunk a régi — elledeitt — mell-zött szegény vidék.

Pár év előtt kezdetünk helyzetünk komolyságával foglalkozni. Meg is indult a mozgalom sorsunk javításának célja felé. Gyülekeztünk, bankettiroztunk — more patrio — egy jobb jövő megteremtésének érdekében, s hála a nagyobb érdeket elősegítő gondviselésnek, odáig fejlődött dolgunk, hogy a vasuti összeköt-

tetés e bejelöhetünk biztos kitalásba helyeztetett.

Az első volt maga a megye, mely — készséggel ismerjük el — bőkezű hozzájárulással lehetővé tette, hogy az Ukk, Zala-Szent-Iván, Zala Egerszeg, A.-Lendva, Csáktornyai vasuti kiépítését ma úgy tekinthetjük, mint a valósúláshoz közel álló tervet, s most csak tőlünk függ, hogy az valóslón is.

Felhívjuk tehát Alsó-Lendva város és vidékének igen tisztelt birtokosait, iparosait, kereskedőit stb., hogy a kedvező alkalmat saját jól felgottott érdekekben két kézzel megradják, s ama vasuti létesítést törésrészvények vétele által eszközölk, mert ha e kedvező alkalmat elszalasztják, alig hisszük, hogy az ismét megjöjjön. Vasuti összekötéses nélkül pedig a jölet számkunkra soha sem jön meg.

K. Hajós Mihály.

Europa állapota.

Nem mondhatjuk kedvezőnek az europai állapotokat az új év kezdetén. A fejezetes béke tettei olon-súlytaln nehezeden az államok pénzügyeire, megszűbbasták a terület, megakasztják az intézmények fejlődését, a népvételek kiűzölését a közművelődési intézetek ipolását. De ezen általában közös léderz nyomus nem is biztosítja teljesen a béke általánosságát, nines államferfi, aki állítani merné, hogy a háboru csösznye nem fonyogott többé. E mellett pedig csaknem minden államnak vannak még külön bajai, melyeknek el-harítása igénybe veszi a kormányok s fejedelmek gondjait. Csak Portugál és a Svojes tesznek e tekintetben kivételt, földrajzi s politikai helyzetük következtében nem tehetnek számit a nagyhatalmak leheté bonyaltalanban, nem hallnak rólok semmit, a mi annak bizonyítoka, hogy nem gondolt velük senki, s nem zavarja belügyeiket, melyek jelenleg rendezettek.

Spányol országban a régens királyné, József egykori Nádorunk unokája oly népszerű, hogy még a köztársasági pártok egyik része is felhagytott minden ellenzékiakéssel, de a szabadelvű és konzervatív pártok veszeri, Sagasta a kormányel-

nök és Cenozas, hivatalbeli elődji jólyvást armanyokó-nak egymás ellen, a nemzet fel van igazgató s a kormányváltásig kibékülhetlen.

A francziák ugyan kezdetben a világhalkált-tásra, mely a kormány bűvés szándékainak adoga, csakhogy ottan a köztársaság tiszokibeközlet évében nines még consolidálva, a pártok viszálya ellenében mint valaha, a radikális szözlöböl nem tud meggyezni a mersélt balköppel, a monar-chisták nagy meglegedésére. Boulanger tabornok pedig diktátorsággal fenyegeti mind a köztársasá-giakat, mind a monarchistákat.

Belgiumban a munkásbárok új nagy új za-varokat idéz elő, melyek csak a katonai erő be-avatkozása képes elnyomni, míg a tirsádalom fel-sőbb rétegei katolikuskokra és liberalisokra oszla-nak, s ezen pártbarozot elmozdított meg a neuvez-téségi kérdés, a german flomantok és franczia wallonok közt.

Hollandban a király haldoklik, örököse nyolcz éves leánya, s a nemzet attól tart, hogy a legkö-zlebbi europai háboruban a Német Birodalom el-fogja foglalni az országot, melynek kikötőire vonják.

A német Birodalom császára tapasztalatlán fiatal ferfi, Bismark herceg pedig a hevesesen tal van. Dániában a kormány már évek óta ki-sébségében marad a forényhozó testnél, de a ki-rály bizik Etnud miniszter elnökben, ki nem tud a képviselőkkel kiegyezni, az alkotmány tonyléf fel van függözste.

Az orosz cáár bőkes indulatában nem ké-telkedünk, csakhogy diplomatiája jólyvást zavaroka idéz elő a Balkánfélszigeten. ből Romániában, hol Szerbiában, hol Bulgáriában, melyek előbb utóbb alkalmat fognak adni a háboru kitörésére. Szervi határvidéken vonalnak össze, de ugy a mi seregünk is, és a német cshársági kézesen áll-nak, ugy hogy a meglegyetes ki van zárva; béke ligazán kibőni az oroszok sem mernék mind addig, míg franczia ország bélyeizélel el van fog-lalva, ugyanazért szövetség képtelen. Ez odja meg a reményt a béke fontartására a legközelebbi jövőben, de csak a legközelebbiben.

PULSZKY FERENCZ.

Közgyűlés.

Az alsó-lendvai Polgári Olvasó-Egylet január hó 6-án az egyült helyiségében

— Igazán! Ah mily jó vagy! — mondá gnyusosan a nő.

— Igazad van kedvesem, nagyon jó vagyok, mert szeszélyeiddel nem igen ellenkezem.

— Ez nem szeszély — szólte neje.

— Ismerőcsinik már mind elutaztak. — Jegyzé meg a férj.

— Nem, mind, — viszonzá hevesen a nő.

— Majdnem mind; de végre is nem az a kérdés.

Te nagyon fiatal vagy arra, hogy itt vagy barhol is egyedül maradhass. én elutazom szombat-on, s te velem fogsz jönni.

— Nem megyek! mondá a nő határozottan.

— Ejnye, ejnye kedvesem! Mi a manóért szereznel itt a hátsóben megsülni?

— Mert itt akarok maradni! — szólott amaz.

— Ez nem kielégítő ok — mond ravaszul a férj.

— Van más okom is. Még pedig komoly okom.

— Komoly okom? Bamaulba ejtesz. Mi lehet e komoly ok?

— Meg akarom varni a 14-iki ünnepejtt.

— Szólt feleségem igazgottan.

— Oh! — mond a férj felsóhajva.

— Nem árulhatom el, hogy azért akarok maradni, mert Emerylon ur még kénytelen tizen-negy napig Parisban időzni s nem jöhet Deau-villebe csak elő végével — gondolá magában

a kis feleség. — Ha ezt tudná férjem még in-kább nem bírnék makasságával. — Nem is fog-hatom meg hogy lehet valaki oly makas.

A férj magához térve bamaulásból így szól-t: Itt maradni a 14-iki ünnepejtre, de hisz ez bohág! — rettentecs bohóság.

— Eszlenen gondola magában a nő.

— Lássuk csak kedvesem, légy jó és okos! Nemde rosszul értelet-k? Nemde el jösz velem szombatban minden allenkezés nélkül?

Közleg s megakarja ölelni.

A nő hevesen ellöké, s idegőrgösöket készül kapni. — Hallgass! Kérlek hallgass!

A férj nyugtalanokni kezdett a szavakra.

— Ugyan kedvesem, hát nem lehet veled oko-san beszélni, — szólott szeliden hiszen én . . .

— Ah! igaz minden szavad, igaz hangod! — vagott szavaba kétségbe esve a nő. — Igazt még látásod is! Távozzál! távozzál! Oh Iste-nem, Istentem!

Sirni kezd. Ez alatt egy barátné látogatasát jelentik, a férj felhasználva az alkalmat rögtön elutnik.

Barátnéja látására a kis feleség ismét mo-solygó arcot ölt.

— Szombatban utazunk Deauvillebe — kezdá a belépoj hölyg — s mivel férjed azt mondá az enyémnek hogy ti is oda utaztok a hét végén, azon ajánlalát jöttem . . .

— Azt mondta? Csalódott mi csak tizen-

negy nap múlva indulunk — viszonzá a nőcske barátnejának.

— Oh! Akkor szegény János vizagatalhat-tatlan lesz, — hangzék nevetés kíséretében a valasz.

E szavakra a feleség kissé megzavarodék.

— Bányád? — kérde reszkető hangon — s mi-ért lenne Emerylon ur vizagatalhatatlan?

— Miért? — viszonzá a kérdezett, — azért mert gyanitom, hogy beléd szerelmes s csak azért kérte ki tizenegy nappal előbb szabadság idejét, hogy veletek együtt utazhassék a tenger partra.

— Előbb vette volna ki szabadság idejét? — mond a nő akadozva — azt hívem hogy nem kapott engedélyt.

— Csak ma reggel jutott hozzá, pedig ugyancsak fíradott érte, — szólott a mosolygó barátné. — Mindent megöszbá hozott. Én magam beszéltem Tulvert ezredessel ki dühösen így szól: — Mi a manóért nem várhat tizenegy napig az ön gonosz bátyja? Mi ütött bele, hogy épen 8-án kívánja szabadság idejét megkezdeni s nem várhat 24-ig.

— Ezredes ur — viszonzám erre — ez mind csupán szolgálati buzságosságtól történik; — nem tudtam ugyan semmit a buzságos felől — de jó az ilyen ven baglyok előtt a szolgálati buzgalmat emlegetni. Elég az hozzá kedvesem, hogy meg-

tartotta évi rendes közgyűléset. Elnök Hajos Mihály a szép számmal egybegyűlt tagokat melegen üdvözölve a gyűlést megnyitja: s ezután röviden vázolja az egylet életében történt főbb mozzanatokot; továbbá megteszi jelentését a lapokról, a tagok számról és az egylet vagyonáról, melyből kitűnik, hogy az olvasó-egylet az 1888. évben járatta az újságok közül a Nemzetet, Pestit Naplót, Egyetértést, Budapesti Hirlapot, Magyar Földet, Borászati Lapokat, Zalamegyét, Muraközöt, Borsszem Jankót, Bolond Istókot, Vasárnapi Újságot, Ország-Világot és Magyar Mercurt.

Az olvasó-egyletnek volt a múlt évben 66 rendes és 25 kültágya. Bevétele volt tagsági díjakból, hátrálékokból és lapok eladásából összesen 634 frt 30 kr. Kiadása volt 243 frt 52 kr. maradt még 390 frt 78 kr. Az eljenzéssel fogadott elnöki jelentés után a közgyűlés az eddigi szokás szerint három tag bizottságot küld ki dr. Bartha Gyula, Csukies Adolf és Matya szovksi Vincze személyökben a számadások megvizsgálására, s ez okból a gyűlés huszpercze felfüggesztetik. Ez alatt a számadások megvizsgáltattak, s Matyasovszki Vincze a bizottság nevében előadja, hogy azok minden tekintetben rendben találtak, s ennek alapján a közgyűlés pénztárnoknak a fölmentvényt megadta. Elnök ezután bejelenti, hogy az egylet újra alakulása óta a három évi künye lejárt, s egyuttal felhívja a közgyűlést arra, hogy ezen egyletet, — mely városunkban egy a kulturára, mint a társadalomra nézve egyaránt jótékony hatással van, — újra alakítsa meg. Végül megköszönve a benne helyezett bizalmat a maga és tisztársai nevében leköszön.

Mire a közgyűlés kimondta az egylet újra alakítását, s ideiglenes elnökül megválasztotta Karabélyos Eleket, jegyzőül pedig Pataky Kálmánt. Karabélyos Elek elfogadván az elnökséget, s a tisztviselők megválasztására nézve elrendeli a titkos szavazást, s kijelöli dr. Józsa Fábiant, Hajos Gyulát és Laubhaimer Oszkárt a szavazatszédő bizottságba. Mielőtt azonban a szavazások megkezdődtek volna dr. Józsa

Fábiant az indítványozza, hogy velt jeles elnökünk — ki az egylet érdekeinek előmozdítása körül legtöbbször buzgólkodott, s méltán mondhatjuk, hogy tapintatos vezetése alatt egyletünk felvirágozott, — közkéltárással újra választassék meg elnöknek. A közgyűlés dr. Józsa indítványát magáévá tevé, lelelellett eljenzéssel Hajos Mihály újra megválasztatot elnöknek. Emlékező a szavazatok csak a többi tisztviselőkre adattak be, melynek megtörténte után ideiglenes elnök a következő eredményt hirdette ki: alelnöknek megválasztatot Lenck Odón, jegyzőnek Pataky Kálmán, ügyészeknek Isov Ferenc, háznyaknak Kelcz Gyula, pénztárnoknak Zakó Elek és könyvtárnoknak Koller Ferenc. Választományi tagoknak dr. Bartha Gyula, Csukies Adolf, Fuss Nándor, dr. Józsa Fábiant, Kárpáti Lajos, Karabélyos Elek, Laubhaimer Oszkár, Matyasovszki Vincze, Nagy József, Petrik Gyula, Szepessi János és Szirmai Béla.

Ezután Kelcz Gyula azt indítványozta, hogy az egyletnek megmaradt pénzéből 100 frt fordítassék az egylet könyvtárának gyarapítására és pedig az említett összegből hazai művek szerzettessenek be, továbbá 20 vagy 25 frt fordítassék a már meglévő, de elrongyolódott könyvek újra bekötésére. A közgyűlés Iczel indítványát helyesléssel elfogadta. Végül még az egylet több fontos ügyeinek elintézése után a gyűlés be záratott.

Levél a szerkesztőkhöz.

Bellatince, 1889. január 10.

Vigyázz! Tisztelleg!
Allassan jelentem szerkesztő urnak, hogy harmadmagammal berukkoltam.

Pihen!
Igaz, hogy nem valami nagy ármáddiával rukkoltam be. Az is igaz, hogy a fegyver, a melylyel felszerelve vagyok nem »Manlicher» nem is »Revolver» hanem egyszerűen »előtöltő», arról azonban biztosíthatom, hogy ha az »Alsó-Lendvai

hogy a férj nem akart himni fülelnék, sőt személnék sem: Hogyan? mit mondasz?

— Azt hogy megbántam feleseléceimet s úgy találtam, hogy teljesen igazad van. Szombaton együtt utazom veled a tenger partra.

— Oh kedvesem — vizsonza a jámbor férj ellágyulva. — Ne vaddól magad, én is megbántam, hogy veled szemben csaknem szigorú voltam. Ime itt a levél, melyben a látás kivissa mondom, hogy te határozahad meg elutazásunk napját.

— Semmi esetre — szolt érzékenyen a nő miáltal a levelet összetépi. — Mond megboacsás-tasz-c nekem? — tévé hozzá kéro hangom miközben férjét megöli.

— Hogy megbocsátok-e neked? Oh te minden asszonyok gyöngye! — Viszonzá átszellemlülve a férj.

— Tehát el van határozva, hogy szombaton utazunk!

— Jól van utazunk ha kedved tartja kedvesem — szolt a megindult férj. — De igazság, mely napon indulnak Flouék és Emeryllon,

— Bizony én nem is tudom édesem — vizsonzá ártatlanul a nő.

— Hogyan, Floué épen most tavozott tóled? nem mondomta volna?

— Nem emlékezem! Sok mindencéléről be-

Hiradó rovatainak valamelyike »töltelekre» szorult, harmadmagammal önsze lődözök anny »bak»-ot, hogy 12 szám betöltésére is jut köztőlül legalább egyegy.

Nos tisztelt Szerkesztő ur: hogy leszünk?

Önök hallgatnak!
Tyú! most jut eszembe, honnét e hallgatás?

Hisz önök közül csak az egyik katona, s ez is csak a közlegényiség vitte fel, a másik meg plane ciből!

Na köszönöm allásan! Persze, hogy ily körülmények között zavarba jönnék, mikor egy viritiklői örvezető beállit, s jelentést megteszi.

Se haj! soh se generozzák magukat, hisz még katona nem lettem én is cibél voltam, s a mig nem avanszíroztam én is csak kövített voltam.

De most már a dolagra.

Tehát végre valahára »Hirt ad» A. Lendva. Szép! Bizony ideje volt, hogy magához zót, s kezébe vette a haladás zászláját, Csak előre a megkezdett pályán, az elismerés lépten nyomom követni fogja, mert nagyobb szolgálatot nemzeti ügynek még senki se tett, mint a minő: itt az ország szelén az »Alsó-Lendvai Hiradó» tenni fog.

A vidék részéről hiszem tömegesen fognak a kibontott zászló alá sorakozni s úgy anyagi mint szellemi támogatásba részesítendik e vidék azon egyetlen organumát, mely a közművel ídés és közigazgatás érdekeinek előmozdítására vállalkozott.

Vigyázz! Vátra! Indul!
A viszont látsra —

örvezető ur
Horváth.

Különlék.

Az »ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ»

előfizetési ára:

Egész évre . . . . . 4 frt — kr.
Fél évre . . . . . 2 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt — kr.

Az előfizetési díjak Kardus G. kiadhoz küldendők.

kaptam az engedélyt s János öröme határtalan volt. Tudom, hogy megütököze fogja hallani, hogy tervetek megváltozott.

— Megváltozott? Oh! Istenem hiszem még semmi sínes elhatározva, minden férjemtől függ. Majd estére megkísértek vele beszélni!

— Kísérted meg édesem! — szolt biztatólag a barátiné. — Oly kellemes kis utazásunk lenne.

— Légy meggyőződve, hogy minden lehető elfogok követni! — hangzék a nyajas válassz.

— Nem jó volna, ha én is segiténék rábeszélni férjedet? — kérdé a buzgó barátiné.

— Oh a világrét sem, dübbe jonne ha megtudná, hogy neked szoltam, — vizsonzá ijedten az ártatlan kis nőcske.

— A mint gondolod angyalom, csak beszéd rá férjedet ez a fő dolog, azán értesítis par sorban, — monda biztatólag. — Most távozom. A viszont látásig.

— A viszontlátásig, szombaton — felelé örömmel a nő

Alig zárult be az ajtó a jó barátiné mögött, midőn a bájos nőcske férje szobájába sietett. Arczán kedves mosolylyal s labhegyen közelítve karjait férje nyaka körül fonta. — Eljöttem szeretett férjem, hogy bocsánatodat kérjem ellenkezőem miatt. Szolt bűnbánólag a oly szeliden,

széltgettünk, de ép hozzád akarván jönni oly igazottal voltam, hogy nem jut minden eszembe a miről beszélt.

— Szegény kicsikém! — hangzék az ellágyult kebel válassza, oly kemény, oly durva voltam irántad!

— Oh nem, küss parancsoló esupán, — vizsonzá keccesen a kis feleség. — de ime látod ez a legjobb mód egy nővel szemben.

— De hát nem sajnálod a 14-iki ünnepejt itt hagyni?

— Bah! — vizsonzá mosolyogva a kérdett.

— S nem szeretnél kedvesem együtt utazni Flouékkal és Emeryllonnal — kérdé ismét a férj.

— Oh igen — vizsonzá lelkesülten.

Estve a körben a férj Emeryllon János kabát gombját megragadva így beszélt: El van határozva, együtt fogunk utazni, minnek nem volt ugyan kedvére a rögtöni utazás, de én rendet csináltam. Baratom szükséges a nőket küss felgyelmezeli! s ha jól vezetik oket, az egyenes uton jarnak. — De ereni kell hozzá.

V. K.

